

Η αρχή ή το τέλος; του Χρήστου Μπολώση.

Συμπληρώνονται φέτος 80 χρόνια από την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Την έναρξη σηματοδότησε η εισβολή των γερμανικών στρατευμάτων στην Πολωνία την 1η Σεπτεμβρίου 1939. Το πρόσχημα ήταν απλό και κυνικό.

Η αποκατάσταση της γερμανικής κυριαρχίας στην πόλη του Ντάντσιχ. Ο πόλεμος που συμπαρέσυρε όλο τον υπόλοιπο κόσμο, αφού ενεπλάκησαν 60 χώρες, έμελλε να διαρκέσει 6 χρόνια, ως τις 2 Σεπτεμβρίου 1945, αφήνοντας πίσω του πάνω από 60 εκατομμύρια νεκρούς και επιφέροντας τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

80 χρόνια και ακόμα μερικές πληγές είναι ανοιχτές ή και κάποια κόμπλεξ ακόμα υποβόσκουν και γυρεύουν... δικαίωση. Ηττημένοι ή αντισταθέντες για... κάνα δυό ώρες, που τώρα βρίσκονται στο τιμόνι της Ευρώπης, αναζητούν τρόπους και μεθόδους για να δηλώσουν την ανυπαρξία τους. Και το πετυχαίνουν άριστα...

Τα αίτια, τις αφορμές, τις συνέπειες και τα συμπεράσματα αυτής της εκατόμβης, τα παρουσιάζουν στα διάφορα έντυπα, τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς εκλεκτοί (ή όχι) αρθρογράφοι, ιστορικοί και αναλυτές.

Πολλές εορταστικές εκδηλώσεις θα γίνουν σε όλα τα μέρη του κόσμου ακόμα και στη Γερμανία (!). Ακόμη κι' εκεί. Και δεν γνωρίζω τι ακριβώς θα γιορτάσουν οι Γερμανοί.

Η επέτειος αυτή, δίνει αφορμή να ξανασυζητηθεί ένα θέμα που έχει προκύψει τα τελευταία χρόνια και, δεν ξέρω γιατί, το υποστηρίζουν σφόδρα οι κομμουνιστές: «Πότε πρέπει να εορτάζεται ένα ιστορικό γεγονός, στην αρχή του ή στο τέλος του;».

Εμείς εδώ στην Ελλάδα γιορτάζουμε την 25η Μαρτίου, ημέρα κηρύξεως της Επανάστασης του 1821 και την 28η Οκτωβρίου, ημέρα του θρυλικού ΟΧΙ (ξέρετε αυτού που είπε ο λαός...) στην ιταλική αξίωση για «αβλαβή διέλευση» το 1940. Δηλαδή την αρχή των πολέμων. Είναι σωστό άραγε;

Και έστω ότι θα γιορτάζαμε το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τι ακριβώς θα γιορτάζαμε; Την απόβαση των συμμάχων στη Νορμανδία ή το ότι την ίδια ώρα οι σοβιετικοί επακουμβούσαν τον Χίτλερ στο Ανατολικό Μέτωπο; Κι' εμείς; Ποιά συμμετοχή είχαμε στο γεγονός εκείνο;

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυρισθεί ότι στην Ελλάδα ο ΕΛΑΣ μαζί με το ΕΑΜ απελευθέρωναν την μια μετά την άλλη τις Ελληνικές πόλεις από τα γερμανικά στρατεύματα. Η μικροδιαφορά, ότι οι απελευθερώσεις γίνονταν αφού ήδη οι Γερμανοί είχαν αποχωρήσει, είναι άνευ σημασίας.

Για να δούμε όμως μερικά ιστορικά γεγονότα

Στον Α' ΠΠ, ενεπλάκησαν δύο συμμαχίες:

α. Η «Τριπλή Συμμαχία», στην οποία συμμετείχαν αρχικώς οι Γερμανία, Αυστροουγγαρία, Ιταλία και αργότερα Βουλγαρία και Τουρκία.

β. Η «Εγκάρδια Συνεννόηση» (Entent), με τις Γαλλία, Αγγλία, Ρωσία αρχικώς και Ιταλία και άλλες χώρες στην συνέχεια.

Βλέπουμε δηλαδή ότι αλλιώς ξεκίνησε ο πόλεμος και αλλιώς κατέληξε. Ας πάρουμε τη Ιταλία. Ξεκίνησε με την «Τριπλή Συμμαχία» και στου δρόμου τα μισά, που λέει και το άσμα, είδε το φως το αληθινό και το γύρισε στην «Εγκάρδια Συνεννόηση». Δηλαδή μαζί τον δρόμο πήραμε και περπατάμε χώρια...

Στο τέλος του πολέμου λοιπόν τι να γιορτάσει η Ιταλία; Ότι νίκησε τους πρώην συμμάχους της, τους οποίους εγκατέλειψε ασπλάχνως;

Ακόμη τι να γιορτάσει η Ιταλία, την αρχή ή το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου; Ξεκίνησε σύμμαχος του Χίτλερ και στο τέλος πού σε είδα πού σε

ξέρω. Ή η Ελλάδα πάλι, να γιορτάσει το τέλος του πολέμου αδελφωμένη με την Ιταλία κι' ενώ είχε προηγηθεί το μακελειό στα βορειοηπειρωτικά βουνά;

Και για να έρθουμε στα, αποκλειστικώς, δικά μας. Μπορεί κάποιος να μου πει πότε τελείωσε η Επανάσταση του 1821; Χωρίς να είμαι υπερβολικός νομίζω πως ακόμα συνεχίζεται, μια και υπάρχουν ακόμη αλύτρωτες πατρίδες, όπως η Πόλη και η Ιωνία. Όπως ακριβώς συνεχίζεται και ο Μακεδονικός Αγώνας. Και όχι μόνο συνεχίζεται αλλά και με την επαίσχυντη συμφωνία της λίμνης, έχει μπει στην κρισιμότερη φάση του.

Εκείνη βέβαια που σίγουρα δεν ξέρει τι να γιορτάσει είναι η «φίλη» μας η Τουρκία. Την αρχή, τη μέση ή το τέλος, διότι ως «επιτήδειος ουδέτερος», η πολιτική της χαρακτηρίζεται από ένα συνεχές κουλουβάχατο, αφού με άλλους ξεκινάει, με άλλους ερωτοτροπεί, με άλλους αρραβωνιάζεται, με άλλους παντρεύεται και τελικώς... βγαίνει κερδισμένη, καθ' όσον του φευγάτου η μάνα ποτέ δεν έκλαψε.... Όλα αυτά βέβαια, υπό τη προϋπόθεση ότι δεν θα βρεθεί στο δρόμο της κανένας Κουντουριώτης ή κανένας Σαλιάρης και τους κάνει καμία επακούμβηση...

Συνελόντι ειπείν, μάλλον την αρχή των γεγονότων πρέπει να γιορτάζουμε και καλά το κάνουμε εμείς, διότι μετά το πράμα μπερδεύεται και δεν μπορείς να βρεις άκρη.

Υστερόγραφο:

1. Ο κ. Αλέξης Πατέλης, επικεφαλής του Οικονομικού Γραφείου του πρωθυπουργού, όπου σταθεί κι' όπου βρεθεί υπερηφανεύεται που είναι ομοφυλόφιλος. Μάλιστα απεκάλυψε ότι ακόμη τουλάχιστον άλλοι τρεις ομοφυλόφιλοι, βρίσκονται σε καίρια κυβερνητικά πόστα.

Μετά από αυτά έπεσα σε βαθιά περισυλλογή. Έχασα τόσα χρόνια από την ζωή μου ακολουθώντας λάθος δρόμο. Με συντριβή ψυχής, σπαραγμό καρδιάς και «καημό μεγάλο», που έλεγε και ο Μανώλης ο Χιώτης, ομολογώ όλο ντροπή και οδύνη, ότι δεν έχω το «κουσούρι», που έλεγε ο Εθνάρχης Χριστόδουλος. Ζητώ την κατανόηση και υπογράψω πάραυτα ναααα – με το συμπάθιο – μια Δήλωση Μετανοίας, σαν αυτές που υπέγραφε ο Βελουχιώτης, ότι αποκηρύσσω βδελυγμίας τις γυναίκες, ως μαγαρισμένα πλάσματα που «γεννήθηκαν για την καταστροφή», που έλεγε αι ο Μπιθικώτσης για να οδηγήσουν το ανθρώπινο γένος στον αφανισμό. Κατηγορώ τον Θεό ως

φασίστα (μόνο αυτό δεν έχουμε ακούσει ακόμα), διότι έφτιαξε την Εύα. Τι τη ήθελες Κύριε την Εύα; Μια χαρά δεν ήμασταν μόνο με τον Αδάμ; Ας έφτιαχνες 2-3 Αδάμες. Η αναπαραγωγή; Θα καθόμασταν να κλωσάμε τ' αυγά μας σαν κλώσες, που έτσι κι αλλιώς είμαστε και σε λίγο θα 'βγαινε απ' τ' αυγό «μαύρο κοτοπουλάκι» που έλεγε και ο Γούναρης.

Τέλος ζητάω συγγνώμη από τους γονείς μου, την οικογένειά μου και γενικώς, όλους όσους έθιξα με τον ως τώρα βίο και πολιτεία μου...

2. Διαβάζω στην «δημοκρατία» ότι πολλοί βουλευτές της ΝΔ, έθεσαν εαυτούς σε καραντίνα λόγω κορωνοϊού. Μήπως αν έμπαιναν σε μόνιμη καραντίνα θα ήταν καλύτερα;

Πηγή : <https://www.dimokratianews.gr/>